

Nghĩ về “lòng dân”

Hồ Văn Sanh
Cần Thơ

Hiện nay, ta thường nói đến bốn nguy cơ lớn: Âm mưu diễn biến hòa bình của địch; sự chênh lệch CNXH; sự tụt hậu xa hơn về kinh tế; tham nhũng. Các nguy cơ đều ảnh hưởng trực tiếp đến sự tồn vong của chế độ ta. Các nguy cơ đó đều có quan hệ đến “lòng dân”.

Trước đây, ta thường nói: Quân là cá, dân là nước; dễ trăm lần không dân cũng chịu, khó vạn lần dân liệu cũng xong; ta thắng địch là nhờ có trận địa lòng dân... Lẽ ra, sau khi giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước, cả nước đi lên CNXH, những khái niệm ấy càng được nâng cao, mở rộng, càng thêm sâu sắc, đậm đà với những hành động thiết thực gắn bó chính quyền với dân chúng, nâng “thế trận lòng dân” lên một chất mới phù hợp với công cuộc đổi mới đất nước, xây dựng CNH, HĐH, thực hiện mục tiêu dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ, văn minh... Nhưng hiện nay, con đề “lòng dân” có chỗ bị sạt lở, mặc dù Đảng và Nhà nước ta đã và đang có nhiều biện pháp ngăn ngừa bằng giáo dục, bằng cải cách hành chính v.v... Nguyên nhân do đâu? Phải chăng Nhà nước ta, nhất là các địa phương, có những chủ trương không phù hợp với lòng dân? Phải chăng tệ quan liêu, cửa quyền đang có đất để sinh sôi, nảy nở, làm cho người dân gặp phiền hà, bị những nhiều khi phải tiếp xúc với người có chức, có quyền - những người lẽ ra phải là những “đầy tớ thật trung thành của nhân dân” lại biến thành những ông quan cách mạng! Nhiều bà con cảm thấy nhớ vô cùng “thằng Hai bí th ư”, “thằng Ba chủ tịch” của thời kháng chiến năm xưa!

Trong giai đoạn cách mạng hiện nay, cũng như bất cứ giai đoạn cách mạng nào, chúng ta không thể xem thường nguy cơ mất lòng dân. CNH, HĐH và những cái “hóa” khác lấy đâu ra nếu không bắt đầu từ kho báu “lòng dân”?

Phải truy cứu nguyên nhân mất lòng dân từ nhiều phía. Nhưng thiết nghĩ, tr ước hết là từ phía lãnh đạo, từ các cơ quan quyền lực, từ những người có chức, có quyền.

Gần đây, sau khi triển khai học tập tư tưởng Hồ Chí Minh trong toàn Đảng, Đảng ta lại phát động cuộc học tập về đạo đức cách mạng cho cán bộ, đảng viên trong thời kỳ đẩy mạnh CNH, HĐH đất nước. Về mặt lý luận, chắc chắn đại bộ phận cán bộ, đảng viên đều hiểu được những chuẩn mực giá trị đạo đức mới là như thế nào... Nếu ai cũng cố gắng thực hiện một phần những điều đã học, thì có thể sẽ thấy được kết quả qua sự chuyển biến của từng cơ quan, đơn vị, của mỗi địa phương. Điều này chưa thấy được là do “học” và “hành” còn khoảng cách. Nếu “lòng dân” là một đại lượng có thể cân, đo, đong, đếm được, ắt mọi người đều có thể xác định được cái nguy cơ mất nó đã đến mức nào. Nhưng dù không đo, đếm được, thì ai cũng hiểu được là lòng dân có nhiều điều không yên và cần phải tìm cách tháo gỡ bằng những hành động thiết thực.

Mong sao mỗi cán bộ, đảng viên khắc phục được sức ì của bản thân trong việc rèn luyện đạo đức cách mạng, thực sự là “người đầy tớ của dân” như Chủ tịch Hồ Chí Minh căn dặn. Sự cộng hưởng của ý Đảng và lòng Dân hoàn toàn có thể vượt qua các “đại nguy cơ” thường xuyên đe dọa chế độ ta.